

บทที่ 6
สรุปผลการทดลอง

1. ข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ร่วมกับลูกผสมข้าวที่ 1 ที่ใช้ในการศึกษานี้มีความแตกต่างทางพันธุกรรมในการตอบสนองต่อการขาดโบรอน
2. ในข้าวสาลี การขาดโบรอนมีผลต่อการติดเมล็ดเท่านั้น ยกเว้นในพันธุ์ทนทานที่สุด (Fang 60) โดยลักษณะที่ควบคุมสมรรถภาพการใช้โบรอนถูกควบคุมด้วยยีนที่มีพฤติกรรมแบบข่มสมบูรณ์ในทุกคู่ผสมที่ทำการศึกษา
3. ในข้าวบาร์เลย์ การขาดโบรอนมีผลทำให้จำนวนช่อดอกต่อรวงและการติดเมล็ดลดลง โดยลักษณะที่ควบคุมสมรรถภาพการใช้โบรอนถูกควบคุมด้วยยีนที่มีพฤติกรรมแบบข่มไม่สมบูรณ์ จนถึงข่มสมบูรณ์ ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามชนิดของคู่ผสมและความรุนแรงของการขาดโบรอน
4. สมรรถภาพการใช้โบรอนในข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ถูกควบคุมโดยลักษณะทางพันธุกรรม และมีการแสดงออกของยีนที่ต่างกัน การทราบถึงการแสดงออกของยีนจะช่วยในการคัดเลือกและการปรับปรุงพันธุ์เพื่อให้ได้พันธุ์ที่ทนทานต่อการขาดโบรอนต่อไป